

[Marianne Jelved]

den altså efter vor opfattelse inde til at nedlægge Hovedstadsrådet. Ved samme lejlighed, den 7. april 1988, tilkendegav indenrigsministeren, at regeringen arbejdede med, hvordan decentraliseringen kunne ske.

Det er altså ikke korrekt, at dette her kommer som et lyn fra en klar himmel eller efter meget hurtige beslutninger. Der er faktisk gået adskillige måneder – ja, år, inden for mit eget parti, kan jeg sige – med diskussioner om Hovedstadsrådets nødvendighed eller ikke. Og i hvert fald begyndte den helt konkret, dengang friamtsforsøget med udlægning af miljø fandt sted.

Processen har altså haft et langt forløb, og i Det Radikale Venstre vil vi meget gerne på alle fronter, hvor vi kan, medvirke til en decentralisering, selvfølgelig ikke uden at overveje hvordan og hvilken centralisering det vil kræve. Vi er fuldt bevidst om, at enhver decentralisering også vil kræve en eller anden form for centralisering, f.eks. i en klarere målformulering eller på andre måder fra Folketingets, statens side. Vi er også af den opfattelse, at det arbejdsgrundlag, der nu er for amterne og Københavns og Frederiksberg kommuner, er godt nok til, at de kan varetage de samme opgaver som amterne i det øvrige land.

Derfor anbefaler vi både lovforslag nr. L 105 og dets følgelovforslag nr. L 106.

Vi har ikke nogen kommentar til Fremskridtspartiets forslag nr. L 32.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Marianne Jelved siger, at der er tale om en lang og grundig forberedelse af dette lovforslag. Det er jeg ikke enig i. Fru Marianne Jelved fremfører bl.a., at det er friamtsforsøget med at henlægge konkrete afgørelser i miljøsager til amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner, der har været udslagsgivende. Vi vidste allerede i 1984, da det blev vedtaget at gøre Hovedstadsrådet permanent, at der var opgaver, der i de nærmeste år ville blive flyttet væk fra Hovedstadsrådet til amtskommunerne. Det vidste vi som sagt i 1984, og det vil sige, at mån den dag, hvor Det Radikale Venstre med glæde tilsluttede sig, at Hovedstadsrådet nu var permanent, vidste, at eksempelvis de konkrete planlægningsopgaver eller de konkrete afgørelser på miljøområdet kunne flyttes ud.

På den baggrund vil jeg gerne spørge fru Marianne Jelved, om hun kan være af den opfattelse, at 6 siders kort beskrivelse i en betænkning, der først og fremmest beskæftiger sig med alt muligt andet, kan siges at være et stykke grundigt udvalgsarbejde, og om hun ved, hvor utrolig kort tid de organer – amter, kommuneformening og andre, der er blevet hørt om den sag – har haft til at beskæftige sig med de konkrete lovforslag. Det er sådan noget, man får besked om den ene dag, og så skal man 6 dage efter aflevere et kvalificeret svar på lovforslagets tekst og bemærkninger. Det er efter min bedste overbevisning, fru Marianne Jelved, et hastværksarbejde, som jeg ikke synes Det Radikale Venstre rigtig kan være tjent med.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu findes der næppe helt klare regler for, hvad man forstår ved et grundigt udredningsarbejde osv. Det, jeg forsøger at sige, er, at Det Radikale Venstre i hvert fald har beskæftiget sig med denne problemstilling igennem adskillige år og diskuteret, hvorvidt det var rimeligt at udføre den type opgaver, som vi har hentet erfaringer om fra Hovedstadsrådets arbejde. Jeg skal også her sige, at der i det radikale bagland, altså radikale kommunalpolitiske kredse osv., ikke er fuldstændig enighed med hensyn til Hovedstadsrådet, men der er altså stærk stemning for, at vi gør dette her. Jeg synes, processen har været lang. Diskussionen har strakt sig over temmelig lang tid. Der har ikke for Hovedstadsrådets medlemmer, amtsrådsforeninger osv. været tvivl om, hvad der blev diskuteret, og man har haft tid til at forholde sig til det; ikke mindst har pressen hjulpet med til at afkræve diverse politikere deres stillingtagen i denne sag. Det kan man kalde kvalificeret eller ikke kvalificeret.

Nu kommer der en førstebehandling, og derefter kommer der en andenbehandling. I den mellemliggende periode har de involverede parter jo mulighed for at opsøge Kommunaludvalget og partierne og gøre rede for det, hvis de synes, sagen har fået en forkert behandling.

Jeg har ikke nogen viden om, hvor lang høringsfrist der har været i forbindelse med lovforslaget, men jeg vil minde om, at alle jo kan henvende sig i den periode, der går mellem første- og andenbehandlingen.